

De tre ledande segrarmakternas utrikesministrar vid konferensen i San Francisco 1945, där Förenta nationerna bildades. Från vänster ryske utrikesministern Molotov, amerikanske utrikesministern Stettinius och hans engelska kollega Eden.

Med dagens ledare inleds en serie artiklar om Förenta nationerna. I dessa artiklar behandlas världsoptionens uppkomst, utveckling och nuvarande ställning samt den under det senaste året särskilt livliga debatten kring FN.

effektivitet och därför blir varken förhoppningarna eller farhågorna särskilt framträdande" (Bagge). "Vår förhoppning är att säkerhetsorganisationen skall hålla måttet, men denna förhoppning utesluter ju ingalunda ett misslyckande" (Sandler).

Efter tolv år är det tydligt att FN, betraktat från de vid stiftandet givna utgångspunkterna, misslyckats. De allmänna grundsatsen om fred, rätt och säkerhet som proklamerades uppfattas, om de nu citeras i en debatt, närmast som ett uttryck av illvilja mot FN — så tydligt är att dessa grundsatsen negligerats. I fråga om det centrala i stadgan — säkerhetsrådets rätt att ingripa till fredens skydd — är saken lika uppenbar. I stället har emellertid en i väsentliga avseenden ny, mera vag och anspråklös ideologi för FN utformats. Till denna ideologi, liksom till utvecklingen under de tolv åren, skall vi återkomma i följande artiklar.